

Først og fremmest indebærer reformen større og mere fagligt bæredygtige kommuner, der får et samlet ansvar for borgeren. Det bidrager til en indholdsmæssig opkvalificering af indsatsen. Kommunerne overtager en række opgaver fra amterne, men samtidig med opgaven overtager de jo også den nuværende viden og ekspertise, der er knyttet til opgaverne. Det sikrer den faglige bæredygtighed.

Der er jo også en lang række positive udviklingsmuligheder forbundet med, at hele indsatsen for børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer nu kommer til at ligge i kommunerne. Det muliggør et tæt og forpligtende samspil mellem de mere specialiserede tilbud og de almindelige skole- og dag- og fritidstilbud, der ligger i kommunen. Det indgåede forlig om en anbringelsesreform lægger netop vægt på dette samspil i den fremtidige indsats over for udsatte børn og unge.

Så vil jeg også gerne fremhæve, at vi med kommunalreformen etablerer en national videns- og specialrådgivningsorganisation, en slags paraply, der slås op over hele Danmark, og som skal sikre, at der indsamles og bearbejdes og formidles viden samt rådgivning til kommuner og borgere i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager. Her centraliserer vi viden og kompetence, styrker den faglige rådgivning i forhold til ikke mindst nogle af de meget små handicapgrupper.

Målet er også at sikre et landsdækkende overblik over den samlede viden og specialrådgivning, et overblik, som ikke eksisterer i dag. Netop dette initiativ skal sikre, at intet af den nuværende faglige ekspertise går tabt. Og det er da også et tiltag, som er blevet modtaget meget positivt af brugerorganisationerne. Hvortil jo kommer, at der nu skal oprettes handicapråd i alle kommuner. Kommunerne får derved en faglig sparringspartner for den sociale indsats.

Samlet set fører det her til, at vi får en social sektor, som er kendetegnet ved at have en mere kompetent faglighed til stede på de relevante niveauer, hvor der kan handles, end det, vi har i dag.

Også på miljøområdet styrkes fagligheden. I stedet for som nu, hvor opgaverne er spredt jævnt ud over tre forvaltningsniveauer, samler vi nu de fleste af opgaverne på to. Samlingen af de borgerrettede natur- og miljøopgaver i kommunerne betyder, at kommunerne fremover vil få fagligt bæredygtige natur- og miljøadministrationer. Samtidig sikrer vi armslængdeprin-

cippet gennem statslige supplerende retningslinjer og en kvalitetsstyringsordning.

De nye, større og stærkere kommuner skal fremover tage sig af de opgaver, hvor nærhed og lokalkendskab er vigtigt. Staten tager til gengæld et større ansvar for de opgaver, hvor der er større nationale interesser, eller hvor der kræves en høj grad af specialviden. Herudover får regionerne ansvaret for enkelte fagligt afgrænsede opgaver. Det drejer sig bl.a. om opgaver vedrørende jordforurening og råstoffer, som vi har vurderet bedst varetages på det regionale niveau.

Alt i alt er det en god og fornuftig arbejdsdeling, som sikrer den bedste anvendelse af miljøressourcerne i et land af Danmarks størrelse.

Jeg vil også gerne understrege, at amternes miljømedarbejdere ikke forsvinder ud i den blå luft. Størstedelen – og det er vel skønsomt sigt omkring 1.200 eller cirka to tredjedele af amternes miljømedarbejdere – vil fremover arbejde med de samme opgaver i kommunerne. Det bidrager i sig selv til en væsentlig styrkelse af de faglige miljøer i kommunerne, faglige miljøer, som jo også styrkes gennem sammenlægninger af de mange små kommunale forvaltninger. To kilder, der fører samme sted hen, stærkere kommunal kompetence, faglig kompetence. Samtidig vil en del af medarbejderne overgå til staten og løsning af de opgaver, hvor kommunerne er for små; de vil blive samlet i nogle få stærke faglige miljøer ude i landet.

KL 14.10

Bekymringen for, at armslængdeprincippet ikke kan fastholdes, bundet tilsyneladende i en forestilling om, at kommunerne skulle prioritere vækst og beskæftigelse på bekostning af natur og miljø. Amterne har imidlertid også tænkt i så vel vækst og beskæftigelse som natur og miljø, så der er ikke noget modsætningsforhold mellem den nuværende arbejdsdeling og den arbejdsdeling, der følger af kommunalreformen.

Så vil jeg gerne helt afslutningsvis sige et par ord om den videre proces for udmøntningen af kommunalreformen.

Den kommunalreform, som vi nu lovgivningsmæssigt skal følge op på i denne folketingsssamling, og som kommunerne målrettet arbejder på at indfri forudsætningerne for dag for dag, er en historisk chance for at fremtidssikre og videreudvikle den danske velfærdsstat. Jeg glæder mig over den optimisme og forandringsvillighed, som de mange ønsker om kommune-